

[Jørgen Jørgensen.]

tigede Arbejdere og har skubbet andre ud i Arbejdsløshed. Det, der er Tanken i det Ændringsforslag, Venstre stillede i det andet høje Ting, er, saa vidt jeg forstaar, at man skulde søge at komme til Bunds i dette Forhold og fastsætte Bestemmelser, der kunde føre til mere effektiv Kontrol med de unge, ugifte Mennesker, her er Tale om. Hvis vi har den Opfattelse, at en af vore Hovedopgaver er i alle Tilfælde ikke at undergrave den nødvendige Sociallovgivning, har vi ogsaa den, kan jeg vel sige, primære Opgave at sørge for, at alle Misbrug bremses, saa vidt det overhovedet lader sig gøre.

Jeg er fuldkommen klar over, at det er ikke noget, der er saadan lige til at ordne, at man her bevæger sig paa et Omraade, hvor Ideen maaske kan synes fornuftig og rigtig — det mener jeg, den er —; men hvor man i det Øjeblik, den skal praktisk udformes, utvivlsomt vil støde paa den Vanskelighed, der altid ligger i, at man ikke vil gaa de hæderlige for nær, fordi man vil ramme dem — og dem findes der nogle af inden for alle Lejre —, der vil luske udenom. Derfor hilser jeg med Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. A. Johansen udtalte, at man vilde drøfte dette Lovforslag i et Udvalg. Paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige en hurtig og velvillig Behandling i Udvalget. Jeg haaber, man maa kunne naa til Enighed om, hvorledes man skal forme en Bestemmelse, der giver Mulighed for øget Kontrol, og i alt Fald maa kunne konstatere, om det overhovedet er muligt at gøre det.

Med Hensyn til det andet Lovforslag, om ekstraordinært Statstilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser og om midlertidig Lempelse af Reglerne for Aabning af Arbejdsløshedskassernes Fortsættelseskasser, skal jeg sige, at vi er i alle Tilfælde interesserede i, at Arbejdsløshedskasserne bevares intakte. Det er klart, at jo flere Mennesker man kan faa til at føle sig forpligtede til at sørge for sig selv, navnlig under de nuværende Forhold, som maaske kan blive vanskeligere end nu — det frygter vi alle —, jo flere vi kan faa til at bevare Troen paa, at naar de holder deres Arbejdsløshedskasseforhold i Orden, har de gjort, hvad de kan, for at sørge for sig selv og dem, de har Ansvar for, des bedre. Derfor maa man fra det offentlige Side først og fremmest være interesseret i at bevare disse Kasser intakte. Hvis man slaar det hele sammen, kunde man sige, at Arbejdsløshedskasserne be-

sidder en Formue af en saadan Størrelse, at de burde kunne klare det hele selv, saaledes at Staten var uden Forpligtelse eller Interesse i at ordne det, men det er ikke saadan, at Formuen er fælles, de enkelte Kasser har Beløb af forskellig Størrelse, og derfor kan vi medvirke til at komme disse vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser til Livs . . . (P. A. Poulsen [Stenderup]: til Hjælp!). Ja, naturligvis, til Hjælp — det var en meget uhyggelig Fortalelse at faa slaaet fast.

Med Hensyn til Fortsættelseskasserne gælder de samme Betragtninger. Det er klart, at der, som den højtærede Socialminister sagde, meget let vil kunne opstaa Vanskeligheder, der ikke kan løses paa anden Maade, ad Forsikringsvejen i alle Tilfælde, end gennem Fortsættelseskassernes Virksomhed. En af de Forventninger, man nærrede til Socialreformen, er her bristet, men det er ikke den eneste Forventning, der er bristet.

Om det sidste Lovforslag skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi er rede til at stemme for det ved tredie Behandling.

Gudiksen: Det Lovforslag, jeg paa mit Partis Vegne skal have den Ære at omtale her, er Lovforslaget om Arbejdsanvisningskontorer. Efter at jeg i de sidste Dage paa Grund af en Avisartikel om visse Misbrug med Hensyn til unge arbejdsløse har været Genstand for Omtale i Folketinget og ogsaa nu er blevet nævnt af de ærede Medlemmer Hr. Jørgen Jørgensen og Hr. Stensballe, kunde jeg ønske, at der havde været en lille Smule mere Tid, saa jeg kunde have faaet Lejlighed til at læse de Udtalelser, der er faldet i Folketinget. Jeg mener, at de Ting, der er skrevet i den omtalte Artikel, er ganske ligetil, det er slet ikke sensationelt, det er bare Fakta, der er konstateret, og man skulde ikke synes, de kunde give Anledning til en saa omfattende Drøftelse. Naar en saadan imidlertid har fundet Sted, og naar de to foregaaende Ordførere siger: Nu kommer det ærede Medlem Hr. Gudiksen, som skal sige det forløsende Ord i dette Spørgsmaal, er det lidt kedeligt for mig, at Tiden er saa knap.

Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale, at vi gerne vil anbefale det foreliggende Forslag. Jeg mener ikke, at det Lovforslag, der her foreligger, udbygger Arbejdsanvisningen tilstrækkeligt; skal Arbejdsanvisningen udbygges tilstrækkeligt, maa den ogsaa udbygges til Landkommunerne. Dette skal jeg imidlertid ikke komme ind